

70 let rybolovné techniky

Před 70 lety byly v českých zemích položeny základy k rybářskému technickému sportu, který se jmenuje rybolovná technika (dále RT), ve světě nazývaném Casting (z angl. házení, předvádění se,...). Na rozvoji RT se za 70 let podílelo několik generací, které zajistily, že se tento sport stal platnou součástí života dříve různých rybářských spolků a nyní posledních 50 let i Českého rybářského svazu. Není možné v krátkosti obsáhnout celý vývoj RT s popisem všech událostí, změn, úspěchů a neúspěchů i s přesným uvedením jmen všech osob okolo za celé 70. leté období. Není možné se věnovat pouze přehledu počtu medailí a titulů, kterých bylo za celé období mnoho , což by bylo podobné soupisu úlovků, ale chtěl bych široké rybářské veřejnosti stručně popsat historii RT. Popis bych orientačně rozdělil na dvě části: období od prvních oficiálních závodů s mezníkem vstupu ČSRS do CIPS (1935 - 1960) a s tím související období šestiboje (1960-1972). Druhou částí je období pětiboj (1973-dosud), které je pro nás z hlediska úspěchů nejvýznamnější a které jsem s rybolovnou technikou prožíval.

Část I.

Vznik sportovního odvětví - rybolovné techniky – téměř před 100 lety měl ve světě i u nás svůj historický podklad související s rozvojem rybářských sportů a technik při lovu ryb udicí. To dokazuje, že RT patří jednoznačně k rybářským sportům, přestože jde o disciplínu technickou, která se provozuje na travnatých plochách stadionů. První zmínky o RT ve světě, o oficiálních a neoficiálních soutěžích jsou uvedeny v knize: „ Rybářský sport“ z roku 1934 autora Jaroslava Tejčka. Zde je uvedeno, že závody neměly jednotná pravidla, soutěžilo se v rozdílných disciplínách, použity byly zátěže různých tvarů i hmotnosti, byly rozdílné velikosti a vzdálenosti terčů. To zůstalo do roku 1953. Jak u nás, tak v Německu, Anglii, USA nebo ve Skandinávii byly soutěže v mnoha případech iniciovány a pořádány výrobci rybářských potřeb, kteří pochopili jejich význam pro vývoj rybářského nářadí i pro účely propagační.

Největší podíl na propagaci rybolovné techniky u nás i na organizaci prvního oficiálního závodu s názvem „ závody ve vrhání nástrah“ měl Rybářský klub v Jindřichově Hradci. Ten pořádal ve dnech 28.-29.9.1935 „ Celostátní závody ve vrhání nástrah“, na které se přihlásilo 19 závodníků (dostavilo se pouze 9), kteří soutěžili ve 3 disciplínách. Hlavní zásluhu na propagaci i organizaci těchto závodů měl pan Josef Michalec, který pro ně vypracoval i závodní řád.

V následujících letech byly další celostátní závody opět v Jindřichově Hradci, dále v Praze, v Benešově nad Ploučnicí a v Plzni. Mezinárodních závodů pořádaných v roce 1937 ve Francii (Casting Club de France) , kde vyplynula nutnost vytvoření jednotných mezinárodních pravidel, se individuálně zúčastnili první dva naši závodníci pocházející z Casting Clubu v Plzni.

Po okupaci se opět začalo soutěžit v RT až v květnu 1948, kdy se konaly Rybářské technické závody pořádané Zemským rybářským svazem v Praze a o týden později I. celostátní rybářské technické závody v Plzni, zatím s největším počtem soutěžících.

Následovaly závody další a od roku 1950 byla již každoročně pořádána celostátní mistrovství v různých městech Čech, Moravy a Slovenska. Od roku 1966 se zcela pravidelně pořádají i celostátní přebory mládeže. Ligové soutěže byly ustanoveny v roce 1963, v roce 1968 pro zvyšující se počet závodníků byly soutěže rozděleny na I. a II. ligu.

V roce 1947 byl zřízen při tehdejším Zemském svazu rybářském v Praze „ Odbor pro rybářské technické závody“ , jehož úkolem bylo tyto závody propagovat a organizačně zajišťovat. Později byl rozšířen o zástupce z jednotlivých krajů a v roce 1952 k němu byl přičleněn sbor rozhodčích. Po přejmenování na „ Odbor rybolovné techniky“ se po založení Československého rybářského svazu (1957) stal jeho součástí.

Pro rozvoj mezinárodních soutěží a naší účasti na nich i pro rozšíření RT byl důležitý vznik dvou světových federací.

V roce 1952 byla v Římě založena 10 zúčastněnými státy mezinárodní organizace sportovních rybářů CIPS (Confederation Internationale de la Pêche Sportive). V roce 1953 při 1. kongresu této mezinárodní federace byl podán návrh mezinárodního závodního řádu RT a byla zde ustanovena komise pro rybolovnou techniku. Tato komise se v roce 1972 při zasedání předsednictva CIPS v Praze změnila na samostatnou Federaci rybolovné techniky při CIPS – FCS (Federation Castingsport). Československý rybářský svaz vstoupil do CIPS 24.7.1960.

V roce 1955 byla založena ICF – International Casting Federation. Tuto organizaci vytvořili národní svazy věnující se pouze RT, bez vazby na ostatní rybářské sporty. ICF měla zcela odlišný mezinárodní závodní řád a pořádala si odděleně mistrovství světa. Začátkem 70.let došlo ke kompromisu, oba závodní řady se sjednotily a mezinárodní soutěže probíhaly dohromady. Avšak do současné doby nedošlo k dohodě mezi FCS a ICF k vytvoření jediné světové organizace pro RT, což je na škodu pro tak malý sport. ČRS je od roku 1997 členem ICF (v roce 2003 došlo ke úpravě názvu na ICSF), která je začleněna do GAISF (mezinárodní federace sdružující neolympijské sporty). Členství v ICSF nám umožňuje každé 4 roky startovat na světových hrách, kde se naši závodníci poprvé prezentovali v roce 1993 v Haagu (Holandsko), dále v roce 1997 v Lahti (Finsko), 2001 v Akitě (Japonsko) a v letošním roce v Duisburgu (Německo).

V roce 1959 jsme se poprvé oficiálně zúčastnili mezinárodních závodů v RT v Lipsku a v roce 1960 Mistrovství světa CIPS v RT v Krakově. Od tohoto roku se již účastníme MS a ME až na malé výjimky zcela pravidelně.

Závodní řád prošel od začátků RT několika vývojovými etapami. V začátcích technických soutěží až do začátku 50.let byly individuální závodní řady stanovené pořadatelem. Jejich popis by byl velmi složitý – soutěžilo se v zátěžových terčovách i dálkových disciplínách, dále v disciplínách muškařských. V roce 1954 vydává „Odbor rybolovné techniky“ nový celostátní závodní řád platný pro všechny organizace sdružené v jednotě rybářů, stejný závodní řád platí i na Slovensku. Od roku 1960 je u nás i v mezinárodních soutěžích závazný Mezinárodní závodní řád CIPS, který ustanovil 10 disciplín, ve vícebojích jednotlivců i družstev byl vyhodnocován šestiboj. Platil do roku 1972.

Na úspěchu na mezinárodním poli za celé období od prvních závodů ve vrhání nástrah“ do roku 1972 se podílely hlavně ženy. Především Mgr. Věra Čapková, která sbírala medaile od roku 1963. Získala celkem 17 zlatých (titul mistryně Evropy nebo světa), 20 stříbrných a 30 bronzových medailí. Dále v jednotlivých disciplínách nebo v soutěži družstev získaly medaile: M. Wolfová, L. Geryková, B. Křenková, R. Zelinková, L. Rysová. V soutěži družstev ženy obsadily obvykle 2. místo, v roce 1967 zvítězily. Muži na vrcholných evropských nebo světových šampionátech nezískali medaile v soutěži družstev, avšak byli úspěšní v jednotlivých disciplínách. Mezi držitele medailí patří: Z. Hrbas, M. Korn, J. Kolek, J. Kapustík, J. Meszárosz, R. Dočkal, M. Zelinka.

Závěrem této etapy vývoje RT by bylo namísto jmenovat vedle závodníků i organizátory naší činnosti, kteří nejsou uvedeni ve výsledcích, tabulách a přehledech, avšak bez jejich práce si rybolovnou techniku v podobě v jaké je dnes neumíme představit (Valerián Roud z Prahy, Jiří Vítek z Plzně, Jaroslav Čermák ze Vsetína, dr. Miloš Zelinka, CSc z Brna, Ladislav Chmelko z Ružomberoka a další)

Je třeba se zmínit o J. Skuhrovi z Prahy – nejdříve byl závodník později funkcionář, stál u kolébky navazování mezinárodních styků v RT. Podařilo se mu zařadit rybářský sport do jednotné sportovní klasifikace ČSTV (1966). Jeho zásluhou se u nás poprvé v roce 1966 ve Svitě (Slovensko) pořádalo Mistrovství světa v rybolovné technice.

Všichni a další nejmenovaní připravili mnoho výborných závodníků a trenérů, a proto došlo k významnému vzestupu výkonnosti a úspěchů našich sportovců na domácích i mezinárodních soutěžích na začátku 80. let.

Část II.

Období od roku 1973 až do současnosti je ve znamení mohutného rozvoje RT, a to hlavně v 80. a 90. letech. Měli jsme dobré základy ve zkušených závodnících a významnou podporu ČRS a ČSTV. Ve druhé polovině 70. let došlo k nebyvalému zájmu mládeže o rybolovnou techniku. Vznikaly rybářské kroužky mládeže při MO ČRS orientované pouze na RT nebo na přípravu mládeže pro celostátní soutěž „Zlatá udice“. Byla velmi dobrá spolupráce MO ČRS se základními školami nebo s domy mládeže. Tento stav přetrvával až do 2. poloviny 90.let. Nyní je patrna lehká stagnace, která je ovlivněna mnoha faktory spojenými s výchovou dětí a mládeže ve společnosti.

S podporou MO ČRS vznikala za vedení zkušených trenérů velká tréninková centra: Praha (Jaroslav Lexa), České Budějovice (Josef Luxa, Stanislav Havelka, Stanislav Jirouch), Nový Bor (Jiří Zelenka st.), Frýdek-Místek (Karel Světelský st.), Písek (Jiří Marek st.), Zlín (Milan Beránek), Jihlava (Václav Musil, Jan Rež, Jiří Šula), Újezd nad Orlicí (ing. Josef Padrián), Plzeň (Jiří Kříž, Pavel Karel), Kroměříž (ing. Stanislav Honzírek), Újezd nad Lesy (ing. Jaromír Přepechal), Frýdlant v Čechách (Roland Niedermayer), Pradubice (Jan Tománek st.), Nové Zámky (Otakar Meszaros), Ružomberok (Ladislav Chumelko) a mnoho dalších.

Někdy rybolovná technika byla „rodinným sportem“, začaly se uplatňovat sourozenecké dvojice a k tomu rodiče (obvykle otec), kteří tento sport podporovali a k tomu obvykle vedli rybářské kroužky s další mládeží. Jmenovat alespoň nejúspěšnější sourozenecké páry: Jiří a Ivan Zelenkovi (Nový Bor), Patrik a Tomáš Lexovi (Praha), Jan a Josef Luxovi (České Budějovice) Iva a Karel Světelských (Frýdek-Místek), Zuzana a Juraj Meszároszovi (Nové Zámky), sourozenci Plachovi (Nový Bor), Karel a Milan Machovi (Plzeň), sourozenci Kočířovi (Kroměříž), Michal a Daniel Hnízdilovi (Újezd nad Lesy) a další.

Tím nechci říci, že výborní závodníci pocházeli pouze ze sourozeneckých dvojic nebo z vyjmenovaných MO ČRS, byli i individualisté, kteří dosáhli významných úspěchů. Byl to náš vývoj a trend, který až na výjimky není v Evropě a ve světě běžný. Až na Německo Polsko a Chorvatsko je v současné době patrný úbytek závodníků právě v mládežnických kategoriích.

Systém domácích závodů, který byl nastaven v minulém období byl v základě ponechán ,ale došlo ke zvýšení počtu soutěží v RT pro mládež. Byly ustanoveny pohárové soutěže mládeže, mládežnická liga , Český pohár, Liga žen a jiné. Současně bylo s velkým zájmem pořádáno pro mládež mnoho soutěží v zimním období v tělocvičnách a halách.

V roce 1973 došlo k další úpravě mezinárodního závodního řádu s obsahem 11 disciplín.

Do soutěže družstev se hodnotí prvních pět disciplín, a proto jde o období pětiboje.

K poslední zásadní změně závodního řádu došlo v roce 1993. Byla provedena redukce disciplín na 9. Soutěž družstev zůstává v pětiboji. Z důvodu bezpečnosti se používají pouze plastové zátěže a jsou stanoveny nejnižší povolené průměry vlasců.

V tomto období jsme získali zkušenosti s pořádáním kvalitních mezinárodních závodů.

Několikrát se u nás uskutečnilo mistrovství světa nebo Evropy juniorů (Orlík, Nymburk, opakovaně České Budějovice), v roce 1999 mistrovství Evropy seniorů v Plzni. V roce 1982 v Karlových Varech a v roce 1992 v Plzni se uskutečnilo Mistrovství světa v rybolovné technice v kategorii dospělých. Obě tato mistrovství byla pro nás jak po stránce sportovní, tak organizační velmi úspěšná a je pravda, že i po mnoha letech nám závodníci ze zahraničí tento úspěch v dobrém připomenou.

V roce 1997 byl zahájen Evropský pohár v RT jednotlivců a družstev. Jednalo se o systém mezinárodních závodů pořádaných v několika evropských státech (obvykle 8 závodů).

Každým rokem se uskuteční jeden z těchto závodů v naší republice (opakovaně v Nymburce a Českých Budějovicích, ve Frýdku-Místku). Tyto závody jsou opět velmi dobře zorganizovány a v zahraničí hodnoceny jako nejlepší v celém systému soutěže.

Mistrovství Evropy a světa mládeže se pořádají od roku 1981, naše první účast byla až v roce 1985. Medailí, pohárů a titulů, které jsme na těchto soutěžích získaly bylo více jak 300. Nebylo a není výjimkou, že z některého juniorského mistrovství Evropy přivezeme domů polovinu z celkového počtu medailí, které jsou na šampionátu rozdělovány.

Naše sportovní úspěchy byly opravdu vynikající jak v kategorii mládeže, tak dospělých a řadí nás od poloviny 80.let spolu s Německem k nejúspěšnějším a nejlépe organizovaným národním svazům ve světě.

V kategorii dospělých jsme na mezinárodních soutěžích získali desítky titulů mistrů světa nebo Evropy jak v jednotlivých disciplínách, ve vícebojích i v soutěžích družstev. K tomu dalších více jak 400 medailí stříbrných a bronzových, v to nepočítaje různé poháry, diplomy a jiná ocenění. Není opravdu možné zde všechny tyto úspěchy podrobně popsat ani uvést všechny jména jejich nositelů.

Je možno říci, že do roku 1982 byl základem našich mezinárodních úspěchů stabilní kádr reprezentantů z konce 70.let (Pavel Haškovec, Juraj Meszáros, Vlastimil Pohnětal, Miloš Zelinka, Vladimír Macháň, Jiří Rattay, Jan Kapustík, Věra Čapková, Libuše Drličíáková, Eva Haškovcová a další). Byli příkladem a vzorem našim mladým pilně trénujícím závodníkům i novým trenérům.

K významné výkonnostní změně, která nás postupně zařadila mezi světovou špičku došlo poprvé v letech 1981 a 1982, kdy byli vybráni do reprezentačních družstev dospělých mladí závodníci z juniorské kategorie a je možno říci, že následoval úspěch za úspěchem. V roce 1982 jsme na Mistrovství světa v Karlových Varech zásluhou Karla Světelského (Frýdek-Místek) poprvé získali titul mistra světa v pětiboji, 2. místo v soutěži družstev mužů a k tomu další medaile zásluhou Ivana Zelenky, Vladimíra Kebla, Aleny Člaňkové a Ivy Světelské. Následující roky vítězí ve vícebojích, v jednotlivých disciplínách i v soutěži družstev další naši reprezentanti: Vladimír Kebl, Ivan Zelenka, Karel Světelský, Alena Člaňková, Michaela Křížová a další. Tyto a podobné úspěchy se do současné doby opakují i když se změnili jejich hlavní aktéři. Koncem 80. let a začátkem 90. let se dostávají do čela naší i světové rybolovné techniky další mladí závodníci. Jedná se hlavně o sourozence Patrika a Tomáše Lexovi, později sourozence Jana a Josefa Luxovi, Martina Musila, Luboše Raaba, Jaromíra Šrama, Julii Koblihovou, Zuzanu Kočířovou, Tomáše Strnada, Miloslava Krejčího a další. V posledních několika letech dochází opět k omlazení naší špičky a to o sourozence Michala a Daniela Hnízdilovi (21), Barboru Míkovou (16) a Terezu Havelkovou (17).

Je zcela na místě připomenout, že Patrik Lexa (Praha) je hodnocen jako nejlepší závodník v rybolovné technice všech dob nejen u nás, ale i ve světě. Není snad jediný titul, pohár nebo ocenění, které by nezískal. Opakovaně zvítězil na Mistrovství světa i Evropy juniorů i dospělých v jednotlivých disciplínách i ve vícebojích.. Je mnoho let oporou našeho reprezentačního družstva.

Dále mezi současné stabilní závodníky se ziskem mnoha medailí a titulů i držitelů světových rekordů patří: Tomáš Lexa, Jan Luxa, ing. Josef Luxa, Pavel Kobliha, Tomáš Strnad, Zuzana Kočířová a další.

Jak již jsem uvedl, rozvoj a výsledky v RT jsou kolektivním dílem realizačních týmů a skupin „nadšenců“, ať již z řad rodičů závodníků nebo členů MO ČRS, kteří rybolovné technice obětovali všechny svůj volný čas na úkor svých vlastních rodin, období dovolených a v neposlední řadě i velké finanční prostředky spojené s nákupem závodního náčiní, vlasců i nákladů spojených s cestováním na závody.

Za důležitou osobnost, která má bezesporu jednu z největších zásluh na rozvoji a výsledcích naší rybolovné techniky od konce 70.let do konce let 90. je **Jaroslav Lexa (Praha)**. Věnoval opravu rybolovné technice maximum, využil svého velkého organizačního talentu a talentu pro tento sport, vychoval mnoho závodníků mezi nimi i své syny Patrika a Tomáše, kteří dělají čest jak své rodině, tak našemu ČRS. Na rozdíl od jiných se uměl s problémy „poprat“ a prosadit je ku spokojenosti rybolovné techniky. Tím si v mnoha případech vytvořil i skupinu oponentů. Jaroslav umí výborně zorganizovat jakékoliv závody, pro libovolný počet závodníků. Byl dlouholetým trenérem státní reprezentace, předsedou ÚORT při Republikové radě ČRS.

Dále: **Josef Luxa (České Budějovice)** – podobně jako Jaroslav, vychoval několik závodníků mezi nimi i své dva syny, je více jak 15 let trenérem závodníků JČ ÚS a posledních 10 let i trenérem státní reprezentace mužů a juniorů. Za 15 let nevynechal ani jeden z důležitých domácích a mezinárodních závodů. Pořádá s podporou MO ČRS České Budějovice každý rok několik závodů, opakovaně pořádá MR ČR , ME juniorů a 8 let za sebou Velkou cenu ČR, mezinárodního závodu, který je započítáván do závodů Evropského poháru.

Jiří Kříž (Plzeň) rybolovné technice se věnuje více jak 30 let, vychoval několik závodníků, více jak 20 let je ve funkci státního trenéra, posledních 10 let trenérem družstva žen a juniorek. Tuto činnost vykonával dříve ve spolupráci s Jaroslavem Lexou, nyní ve spolupráci s Josefem Luxou. Měl velký podíl na pořádání úspěšného MS v rybolovné technice 1992 V Plzni. Je možno říci, že je trvalým sponzorem naší reprezentace, neboť bezplatně nebo za symbolickou cenu ji opravuje a vyrábí závodní pruty.

Rybolovná technika je pro další období dostatečně atraktivním sportovním odvětvím pro ČRS a je únosnou součástí života Svazu, nejen z důvodu všech zatím dosažených výsledků, ale i z důvodu vazby rybářské mládeže na tento sport. Mimo jiné při posledních 7. Světových hrách 2005 v Duisburgu (červenec) se ukázalo, že naše výsledky jsou na velmi vysoké úrovni a je s nimi počítáno v rámci sportovní reprezentace České republiky s možnou vazbou na český národní olympijský výbor. Tím se rybolovná technika podílí nejenom na dobrém jméně ČRS v naší společnosti, ale i na jeho uznání v zahraničí. ČRS podporoval a podporuje práci s mládeží a činnost v oblasti rybolovné techniky. Je proto logické, že poděkování za podporu RT patří funkcionářům i celé členské základě ČRS.

Závěrem mi dovoluji vyjádřit poděkování všem průkopníkům této sportovní disciplíny, kteří položili základy k tomuto sportu i těm, kteří se po celých 70 let podíleli na jeho úspěšném vývoji a dovedli RT do současné podoby. Bylo jich opravdu mnoho a nemluví se o nich. Za svou éru v RT od roku 1972 jsem jich poznal desítky.

Nejenom k nim, dále k závodníkům , funkcionářům, i ke všem, které jsem v článku uvedl mám obdiv a je mi velkou ctí, že jsem v jejich okolí a částečně i pod jejich vlivem mohl vyrůstat a třebaže někdy okrajově i s nimi spolupracovat.

Dr. Josef Doležal
Předseda ÚORT ČRS

Obrazová dokumentace a ilustrační snímky k článku:

70.let rybolovné techniky

1. ilustrační snímky k celému článku
 - jpg 0001
 - jpg 0002
 - Rybářský věstník z roku 1938 – informace o závodech ve vrhání nástrah pořádaných v roce 1938 v Praze**
2. ilustrační snímek
 - jpg 5552
 - medaile ze světových her 2005 (zlatá stříbrná, bronzová)**
3. k ilustraci – filmový pás
 - jpg 0015
 - disciplína č.2 muška dálka – Světové hry 2001 – Japonsko (Akita)**
obr č. 5. Jan Luxa, obr č.6 Patrik Lexa
4. ilustrační snímek – pruty používané při závodech v rybolovné technice
 - jpg 5241

RYBÁŘSKÝ VĚSTNÍK

ORGÁN RYBÁŘSKÉ UNIE ČESKOSLOVENSKÉ
REPUBLIKY PRAHA 1938 • ROČNÍK XVIII 7

REDAKCE: VEDOUČÍ REDAKTOR UNIV. PROF. DR. KAREL SCHÄFERNA, RYBÁŘSKÝ EXPERT ZEMĚDĚLSKÉ RADY V PRAZE. — ZODPOVĚDNÝ REDAKTOR PROF. JINDŘICH SEEHÁK — REDAKTOŘI ING. VÁCLAV HAUPT, MĚLNÍK, ING. Dr. BELINO HOLLÝ, ODBORNÝ ÚŘEDNÍK STÁTNÍ RYBÁŘSKÉ A HYDROBIOLOGICKÉ STANICE V LIPTOVSKÉM HRADKU, ING. DR. RUDOLF PYTLÍK, PŘEDNOSTA STÁTNÍHO VÝZKUMNÉHO ÚSTAVU RYBÁŘSKÉHO A HYDROBIOLOGICKÉHO V PRAZE, ODB. RADA JAROSLAV TEJČKA, ČESKÉ BUDĚJOVICE, Dr. V. TOPERCER, BRATISLAVA, ING. BŘETISLAV VÁCLAVÍK, ZEMSKÝ RYBÁŘSKÝ INSPEKTOR V BRNĚ, VLASTIMIL VELÍK, BRNO, ING. Dr. FRANT. VOLF, KOMISAŘ STÁTNÍHO VÝZKUMNÉHO ÚSTAVU RYBÁŘSKÉHO A HYDROBIOLOGICKÉHO V PRAZE, — REDAKČNÍ RADA: JÁN BAKO, POKLADNÍK HANDLOVÁ, ING. Dr. EMIL ČERNÝ, PROFESOR, STRAKONICE, JUDr. V. CZECH, VRCH, SOUD. RADA, CHEB, K. HUŠEK, PŘEDSEDA ZEMSKÉHO RYBÁŘSKÉHO SVÁZU PRE SLOVENSKO, BRATISLAVA, JIŘÍ MAHEN, SPISOVATEL, BRNO, B. PÁTEK, JEDNATEL ZEM. RYB. SVÁZU MOR, BRNO

VÝSLEDKY A PRŮBĚH CELOSTÁTNÍCH RYBÁŘSKÝCH ZÁVODŮ VE VRHÁNÍ NÁSTRAH V PRAZE.

Celostátní rybářské závody ve vrhání nástrah, konané v pondělí 23. května 1938 v Praze, byly podnikem, jenž u příležitosti I. sjezdu rybařů v Československé republice budil pozornost nejen přítomných rybařů z různých míst republiky, ale i širší veřejnosti, neboť byly to první závody tohoto druhu, jež se konaly v Praze.

Již o 13. hod. se shromažďovali závodníci a funkcionáři závodů na hřišti S. K. Čechie Karlín na Invalidovně. Sv. Petr byl závodům přízniv, neboť, až na mírný vítr, bylo počasí velmi pěkné. O 14. hod. byly závody zahájeny složením předepsané slibu 26členného soudcovského sboru p. předsedovi Zemského svazu rybářského v Praze Ing. F. Stoupovi a uvítáním závodníků. Závodníkům bylo

oznámeno, že o závodech bude též soutěženo o putovní pohár, věnovaný Reichsverbandem v Litoměřicích.

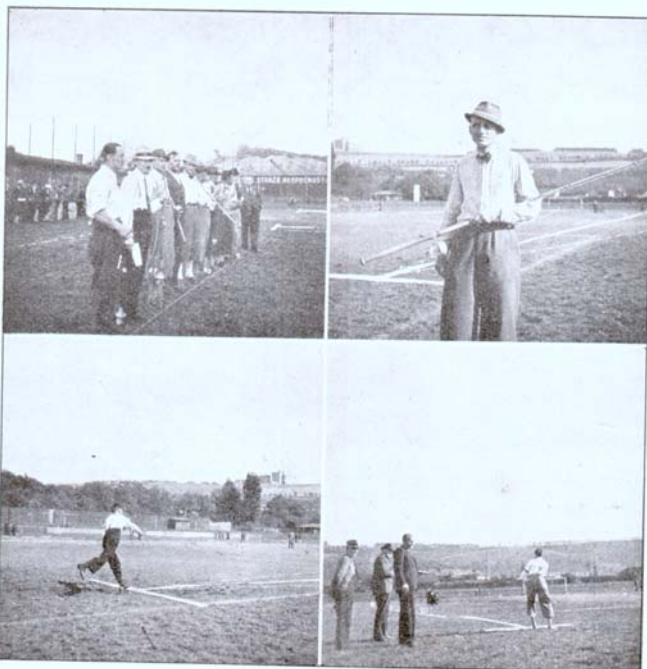
Nato bylo přistoupeno k vlastnímu závodění, jež se v začátcích rozbíhalo pomalu, avšak později mělo hladký průběh a závody byly úspěšně absolvovány již před 18. hodinou.

Přihlízející obecnost se zájmem sledovala průběh závodů a dvakrát odměnilo potleskem výkony závodníků. Prvně se ozval potlesk, když plzeňský Zeman přesně zasáhl muškou střed cíloviště na 10metrovou vzdálenost. — Druhý potlesk platil libereckému Oertlovi, když s 30 g záteží hodil na dálku 104.40 m!

Závodů se zúčastnilo celkem 17 závodníků, z toho 16

MOMENTKY Z CELOSTÁTNÍCH ZÁVODŮ.

Foto J. Michalec.

Skupina závodníků.

Vrh na dálku udicí vláček.

R. Oertl z Liberce po vítězném vrhu na dálku 104.4 m.

Vrh na dálku udicí muškou.

Vrh na dálku s překážkou udící vláčeci.

Foto J. Michalec.

udící vláčeci a 11 udící muškovou. 5 dalších přihlášených závodníků se nemohlo dostavit vzhledem k mimořádným politickým poměrům.

Docilené výsledky jsou tyto (číslice v závorce před jmény závodníků znamenají pořadí, vezme-li se též zřetel na závodící mimo soutěž):

A) Udice vláčeci — sdužená soutěž:

1. (2) R. Oertl, Liberec, 2507 bodů. 2. (3) V. Kunrát, Plzeň, 2471 b. 3. (4) F. Schneider, Plzeň, 2460 b. 4. (5) B. Zeman, Plzeň, 2455 b. 5. (6) V. Rousek, Praha, 2450 b. 6. (7) V. Červenka, Plzeň, 2244 b. 7. (9) J. Budil, Jindř. Hradec, 2105 b. 8. (10) F. Heintze, Podmokly, 1961 b. 9. (11) E. Meloun, Podmokly, 1951 b. 10. (12) J. Studenovský, Jindř. Hradec, 1410 b. 11. (13) K. Mádl, Praha, 1388 b. 12. (15) V. Weiss, Jindř. Hradec, 1038 b. 13. (16) S. Vlček, Přepeře, 550 (závod vzdal).

Mimo soutěž:

(1.) V. Thöner, Děčín, 2669 bodů. (8.) F. John, Děčín, 2192 b. (14.) J. Semsch, Děčín, 1043 bodů.

B) Udice vláčeci — cíl (pouze prvních 10 závodníků):

1. V. Kunrát, Plzeň, 840 bodů. 2. R. Oertl, Liberec, 730 b. 3. V. Červenka, Plzeň, 590 b. 4. V. Rousek, Praha, 530 b. 5. J. Budil, Jindř. Hradec, 500 b. 6. B. Zeman, Plzeň, 490 b. 7. K. Mádl, Praha, 460 b. 8. (9) F. Schneider, Plzeň, 410 b. 9. (11) V. Weiss, Jindř. Hradec, 400 b. 10. (12) E. Meloun, Podmokly, 270 b.

Mimo soutěž:

(8.) F. John, Děčín, 460 bodů. (10.) V. Thöner, Děčín, 410 bodů.

C) Udice vláčeci — dálka:

1. (2) R. Oertl, Liberec, 1212 bodů (s 10 g 69 m, s 30 g 104.40 m). 2. (3) B. Zeman, Plzeň, 1140 b. (68.50, 91). 3. (4) V. Rousek, Praha, 1117 b. (68, 87.30). 4. (5) F. Schneider, Plzeň, 1108 b. (68.75, 84). 5. (6) V. Kunrát, Plzeň, 1081 b. (64, 88.20). 6. (8) F. Heintze, Podmokly, 1028 b. (58, 89.50). 7. (9) E. Meloun, Podmokly, 1026 b. (61.30, 82.60). 8. (10) V. Červenka, Plzeň, 976 b. (58, 79.20). 9. (12) J. Budil, Jindř. Hradec, 910 b. (50.91, 80). 10. (13) J. Studenovský, Jindř. Hradec, 782 b. (39.25, 77.70). — Mimo soutěž: (1.) V. Thöner, Děčín, 1279 bodů (79, 97.80). (7.) F. John, Děčín, 1047 b. (63, 83.30).

D) Udice vláčeci — překážka:

1. (2) F. Schneider, Plzeň, 942 bodů (66, 56.25 m). 2. (3) B. Zeman, Plzeň, 825 b. (55, 55). 3. (4) V. Rousek, Praha, 803 b. (52.50, 55.50). 4. (5) F. Heintze, Podmokly, 793 b. (48, 62.50). 5. (6) J. Budil, Jindř. Hradec, 695 b. (45, 49). 6. (8) V. Červenka, Plzeň, 678 b. (47.50, 40.50). 7. (9) E. Meloun, Podmokly, 655 b. (38, 55). 8. (10) R. Oertl, Liberec, 565 b. (38, 37). 9. (11) V. Kunrát, Plzeň, 550 b. (55, 0). 10. (12) K. Mádl, Praha, 500 (50, 0). — Mimo soutěž: (1.) V. Thöner, Děčín, 980 b. (61, 74). (7.) F. John, Děčín, 685 b. (45, 47).

a) Udice mušková — sdužená soutěž:

1. R. Oertl, Liberec, 267 bodů. 2. (3) V. Červenka, Plzeň 258 b. 3. (5) B. Zeman, Plzeň, 250 b. 4. (6) E. Meloun, Podmokly, 197 b. 5. (7) F. Schneider, Plzeň, 171 b. 6. (8) E. Schramek, Praha, 160 b. 7. (9) F. Heintze, Podmokly, 147 b. 8. (10) V. Kunrát, Plzeň, 138 b. — Mimo soutěž: (2.) V. Thöner, Děčín, 262 b. (4.) F. John, Děčín, 252 b. (11.) J. Semsch, Děčín, 0.

b) Udice mušková — cíl (pouze prvních 5 závodníků):

1. B. Zeman, Plzeň, 110 bodů. 2. V. Červenka, Plzeň, 90 b. 3. R. Oertl, Liberec, 70 b. 4. (6) E. Meloun, Podmokly, 50 b. 5. (7) E. Schramek, Praha, 10 b. — Mimo soutěž: (4.) V. Thöner, Děčín, 70 bodů. (5.) F. John, Děčín, 50 bodů.

c) Udice mušková — dálka:

1. (2) R. Oertl, Liberec, 197 bodů (19.70 m). 2. (3) F. Schneider, Plzeň, 171 b. (17.10). 3. (5) V. Červenka, Plzeň, 168 b. (16.79). 4. (6) E. Schramek, Praha, 150 b. (14.97). 5. (7) E. Meloun, Podmokly, 147 b. (14.70). — Mimo soutěž: (1.) F. John, Děčín, 202 b. (20.20 m). (3.) V. Thöner, Děčín, 192 b. (19.13 m).

Docilené výsledky ukazují, že máme dosti rybářů, kteří jsou po stránce technické na výši. Ze někteří sportovci nepředvedli nam na závodech výkony, kterých by za normálních okolností dosáhli, to třeba přičísti na vrub závodnímu zápolení, jež vyvolává určité napětí nervů a tím u mnohých i ztrátu klidu a rozvahy. Sledujeme-li výkony některých závodníků, tu vidíme, jak mnohému během závodu vypověděly nervy službu a výsledkem toho byla celá řada vadných vrhů. Hodit na příklad 3krát za sebou při vrhu na dálku udící vláčeci mimo závodní pole, to je také svého druhu „kumst“, i když se jedná o začátečníka. A to se stalo několika závodníkům. — V tomto směru nám ukazuje zajímavá data statistika zmařených vrhů, jež byly bodovány nulou.

Vláčka (v každé disciplíně 16 závodníků s 48 vrhy): Zátěž 10 g: cíl — 6 závodníků, 10 vrhů; dálka — 12 záv., 21 vrhů; překážka — 20 záv., 20 vrhů. — Zátěž 30 g: cíl — 10 závodníků, 20 vrhů; dálka — 9 záv., 15 vrhů; překážka — 11 záv., 18 vrhů.

Muška (11 závodníků s 33 vrhy): cíl — 8 závodníků, 17 vrhů; dálka — 9 záv., 15 vrhů (většinou dotek muškou země).

U vláčky nebylo závodníka, který by neměl alespoň jeden vadný vrh. U mušky jedině R. Oertl, Liberec, měl všechny vrhy platné.

Musíme tedy konstatovati, že při závodech nevyhrávají pouze vlastností použitého náčiní anebo skutečná dovednost závodníka, ale také jeho sebeovládání a dobré nervy.

Na závodech bylo překonáno několik rekordů. S 10 g zátěží ve vrhu na dálku docílil V. Thöner, Děčín, 79 m a ve vrhu na dálku s překážkou F. Schneider, Plzeň, 66 m. Tím jsou překonány výkony, dosažené V. Rouskem, Pra-

Přihlížející obecenstvo. V popředí Dr. V. Topercer, Dr. Rousková a odbor. rada Jar. Tejkka. Foto J. Michalec.